

Mai Villadsens 1. maj-tale

Taler

Mai Villadsen
Politisk ordfører for
Enhedslisten

Dato

1. maj 2022

Kære alle sammen

Glædelig 1. maj. Hvor er det dejligt at se jer! Jeg har glædet mig utrolig meget til at komme her i dag.

Vi lever i urolige tider.

Ruslands skrækkelige krig i Ukraine har rejst et tæppe af frygt og usikkerhed. I Europa. I Danmark. En umenneskelig og utilgivelig krig, det er svært at forstå, kan foregå i vores tid.

Det er godt, at vi som land handler. Hjælper de ukrainere, der flygter fra Putins bomberegner og støtter de ukrainere, der bliver og forsøger at trænge Putins dødsmaskine tilbage. Med alt hvad vi kan. Med nødhjælp, ja – sågar våben. Dét er konkret solidaritet.

Det skal vi være stolte af. Og det er også værd at huske på, her 1. maj.

De sidste år har været præget af både kriser og krig.

Det minder os om, hvor heldige vi er med vores samfund. At de rettigheder, den velfærd, den tryghed – ja den samfundsmodel, vi har skabt i Danmark, aldrig skal tages for givet. Den skal vi kæmpe for. Hver dag.

I dag, imens vi fejrer 1. maj, er det også en helt almindelig arbejdsdag for mange. Vores sundhedsvæsen, plejehjem og døgninstitutioner holder ikke lukket.

Dér gør de velfærdsprofessionelle rent, renser sår, doserer medicin og drager

omsorg. Den største faglige kamp, der er lige nu, handler om dem.

For velfærden er under pres.

De sidste snart tre år har vi haft et rødt flertal. Der er blevet sat penge af til flere ansatte i ældreplejen og psykiatrien, minimomsnormeringer i vores daginstitutioner, bedre forhold i vores folkeskoler og ekstra sygeplejersker til hospitalerne.

Men vi kan ikke levere på de løfter og forventninger, hvis ingen vil have jobbene. Der mangler allerede tusindvis af ansatte i omsorgsfagene, og det ser kun ud til at blive værre.

De ansatte flygter fra deres fag i en sådan grad, at der i øjeblikket står 5.000 sygeplejerskestillinger ubesatte hen, og i Region Hovedstaden mangler der så mange jordemødre, at det svarer til, at der ikke er nogle på arbejde om mandagen. I løbet af de næste år vil der mangle 40.000 i ældreplejen.

Kort sagt: Hvis ikke, vi får overbevist velfærdens helte om at komme tilbage og give vores offentlige sektor en chance til, er hele velfærdssamfundets fremtid på spil.

Derfor, kære Mette Frederiksen:

Jeg stod her på samme dato sidste år og talte om ligeløn. Og næsten intet er sket siden. Selvom tusinder har strejket og råbt op, har du ikke lyttet, men lukket både ører og øjne for problemerne.

Det er ikke godt nok. Giv håndslag på, at du vil handle. Ellers svigter du den arv, dit parti og første maj bygger på. Ellers gambler du med fremtidens velfærd.

På Christiansborg har man snakket påfaldende meget om dyr, de sidste år. Virkelige dyr som ulvene i Vestjylland, vandsalamanderen på Amager fællede og de stakkels, stakkels corona-mink. Om politiske vagthunde og store dyr på savannen.

Men selvom vi har forbudt cirkus-dyrene, slås de stadig i blå blok om, hvem der er den store hanelefant i manegen.

Elefanten er et dyr, der virker, sød, sjov og social – og lokker folk til sig med skægge tricks og runde varme øjne.

Men tag ikke fejl. Elefanter er faktisk blandt de farligste dyr i verden.

Ellemann og Pape taler om velfærden i bløde, rare og venlige vendinger. Men ved I hvad. De er ikke velfærdens, de fattigstes eller arbejdernes ven.

De er lodret imod arne-pensionen, de vil privatisere store dele af vores velfærd. Og de vil begge ikke stemme for, at der skal følge flere penge med til velfærden, når der kommer flere børn og ældre.

Kære venner. Tag ikke fejl. Elefanterne Pape og Ellemann virker lune og rare. Men hvis I har vores velfærd kær – så har jeg et rigtig godt råd. Hold jer langt væk fra blå bloks cirkus.

Kære venner. Tag ikke fejl. Pape og Ellemann virker lune og rare. Men hvis I har vores velfærd kær – så har jeg et rigtig godt råd. Hold jer langt væk fra blå bloks cirkus.

Lige nu ryger priserne i vejret med lynets hast. Mælk, æg, brød, kaffe og energipriser. Det gør ondt.

Tænk, at der lever mennesker i vores land, der nærmest må vælge mellem mad på bordet og deres medicin. Det er ikke til at holde ud.

Men det synes Cepos åbenbart. Ved I hvad deres cheføkonom udtalte, efter han var blevet konfronteret med beretninger om en fattig pensionist, der hev apparater ud af stikkontakter og for det meste måtte spise risengrød for at spare penge?

Han sagde:

”Jeg håber, at noget af det, der kan komme ud af denne krise er, at vi allesammen lærer noget om sparsommelighed. At det er nyttigt at have en vis opsparing til uforudsete situationer.”

Helt ærligt: Risengrød er aldrig noget, man bør være tvunget til at spise, men bør være noget, man glæder sig til at spise til jul. Eller hvis man elsker det som Bertel Haarder.

Mage til blind arrogance skal man altså lede længe efter.

Det siger meget om et samfund, hvordan man behandler de dårligst stillede. Derfor er det tiden til at hjælpe dem, der har mindst.

Nu har regeringen muligheden for at vise, at det gør en forskel, når vi har et rødt flertal. Grib nu den chance.

Inden jeg runder af, bliver jeg nødt til at tale om den grønne omstilling.

I årevis er vi i Enhedslisten blevet kaldt klimatosser og økohippier.

Det har været lidt hårdt at gå rundt i omkring 30 år og være utrendy, så det er da dejligt, at de andre i det mindste nu forsøger at efterligne os. At blå partier endelig tager grønne slips på, og selv statsministeren kalder sig lige så grøn som rød.

Grøn omstilling og velfærd er nemlig ikke hinandens modsætninger, men hinandens forudsætninger. Det som vi, og fremtidige generationer skal leve af.

Og velfærdskamp handler om jobs. Grønne jobs. Fremtidens jobs.

De seneste grønne udspil fra regeringen er skridt på vejen – men de er som skridt på et løbebånd. Vi kommer næsten ingen vegne. Det er ikke godt nok.

Og i stedet for at bruge danske lønmodtagere og arbejdspladser som undskyldning for klimahandling, skal vi så ikke lave en rød-grøn pagt.

Hæve CO2-afgifterne, men også bruge nogle af de penge, der kommer ind, på medarbejderne. Så ingen kommer til at mangle et job pga. den grønne omstilling – men bliver omskølet til at varetage et nyt eller grønnere.

Det bør vi gøre sammen. Så vi sikrer jobs, hurtig grøn omstilling – og samtidig bliver uafhængig af kul, olie og gas fra verdens diktatur- og slyngelstater.

Vi lever i urolige tider.

Med krig, pandemi, velfærdskrise og buldrende klimaforandringer. Løsningerne er ikke status quo, men handling.

Heldigvis er dagen i dag et symbol for, at det før er lykkedes os at flytte vores samfund i en bedre retning.

Det bliver ikke nemt. Men vi har gjort det før, og vi kan gøre det igen. Hvis vi gør det sammen.

Rigtig god 1. maj.

Kilde

altinget.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Enhedslisten, Krigen i Ukraine 2014/2022-

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mai-villadsens-1-maj-tale-2022>